

Rigorózní práce
Mgr. Adély K r t i č k o v é

na téma

Ochrana osobnosti člověka
se zvláštním zřetelem k právu na zdraví

P o s u d e k k o n z u l t a n t k y

Předložená rigorózní práce má celkem 130 stran, včetně stran vstupních (název, obsah atd.) a stran závěrečných (vč. klíčových slov), vlastní text obnáší cca 107 stran.

Systematicky je práce uspořádána do devíti kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, za textem je zařazen závěr, seznam použitých zkratek, seznam použité literatury, judikatury, internetových zdrojů, shrnutí, summary a seznam klíčových slov.

Seznam použité literatury je značně obsažný (autorka zařazuje i komentářová díla). Ze všech zdrojů je náležitě citováno, poznámkový aparát je velmi bohatý, vedený lege artis. Přesto, že práce obsahuje také pohled do právní úpravy rubrikované tematiky relevantní pro Velkou Británii, postrádám adekvátní autorský text (? není k dispozici?). Na druhou stranu hodnotím velmi kladně skutečnost, že autorka uvádí dlouhou řadu soudních rozhodnutí, a to jak soudů národních, tak Evropského soudu pro lidská práva, jejichž význam pro dané téma je, dá se říct, klíčový.

První dvě kapitoly práce jsou věnovány obecným otázkám osobnosti člověka a jeho ochrany v českém právním řádu. V dalších kapitolách se již autorka zabývá otázkami, které souvisejí s právem na zdraví, resp. s právem na

tělesnou a duševní integritu a právem na informace. Tady věnuje doktorandka pozornost také některým zvláštním otázkám, např. postupu lege artis, pitvám, povinné mlčenlivosti zdravotníků atd.

V šesté kapitole probírá autorka téma „z druhé strany“, totiž otázku ochrany osobnosti zdravotnických pracovníků.

Sedmá kapitola obsahuje poměrně podrobný výklad způsobů ochrany osobnosti člověka. Autorka se tady zabývá mj. promlčením v rámci ochrany osobnosti, bohužel aniž by k tomu vyjádřila svůj názor. Nezapomíná ani na tzv. metodiku odškodňování dle NS ČR z r. 2014 a všechno, co s ní souvisí, resp. co po jejím přijetí následovalo. Přesto, že autorka výslovně cit. metodiku nehodnotí, konstatuje, že „je jistě přínosem“.

V osmé kapitole autorka seznamuje čtenáře s právní situací v zahraničí, a podrobněji se zabývá třemi rozhodnutími ESLP ve věcech vedených proti Velké Británii.

Konečně, v deváté kapitole autorka zmiňuje jednak problémy českého zdravotnictví, a to z hlediska zkoumané otázky, jednak píše o několika aktuálních legislativních návrzích.

Předložená rigorózní práce není popisná a nevykazuje žádné podstatnější vady z hlediska souladu s právem či fakticitou, ani rozpor s převažujícím stanoviskem české civilistické dogmatiky (drobnosti lze vskutku pominout). Autorka má pěknou češtinu, příjemný styl, práce je čtivá, dobře srozumitelná.

Předloženou rigorózní práci hodnotím vysoce kladně, je nejen informativní a analytická, ale svým záběrem také velmi přínosná. Autorka prokázala nejen dobrou znalost rubrikované tematiky, ale také svou schopnost zabývat problémy náležitým způsobem a řešit je.

Uvítám, pokud doktorandka při obhajobě práce aspoň zmíní, jak je to s promlčením práva osoby blízké domáhat se ochrany osobnosti osoby, která zemřela (jaké má vlastně právo).

Vzhledem ke všemu, co jsem uvedla výše, je třeba závěrem konstatovat, že doktorandka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila. Předložená práce tudíž splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a

proto ji doporučuji k přijetí.

V Praze, 2016-07-10

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
konzultantka